

ב"ה

פרשת בשלח

ותצאן כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות
שמות טו, כו.

הנשים שמחו יותר מהגברים

לפני [1] עשרים שנה – אחרון של פסח חצר"ת - דיבר כבוד קדושת מורי וחמי אדמו"ר בשיחה [2] בנוגע להפטרת שבת זו [3].

וסיפר בשם אבי-זקנו - הצמח-צדק, שזקנו - רבנו הזקן, הקשה פעם, מדוע ההפטרה דשבת שירה היא דוקא "ותשר דבורה" [4], שירת אשה, ולא שירת דוד, כמו ההפטרה דשביעי של פסח. בפרשת בשלח ישנה שירת האנשים: "אז ישיר משה גו" [5], וישנה גם שירת הנשים: "ותקח מרים גו' את התוף בידה ותצאן כל הנשים גו' בתופים ובמחולות, ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה, [6]" "מדוע איפוא ההפטרה היא דוקא בשירת אשה, "ותשר דבורה"?

ועל זה סיפר רבנו הזקן סיפור ארוך (נדפס בשיחה הנזכרת לעיל), וסיים, שכאשר בני ישראל יצאו ממצרים והלכו "בתוך הים ביבשה" [7] ואמרו שירה, אמרו גם הנשים שירה, אבל גם "בתופים ובמחולות", בשמחה. ולכן ההפטרה דשבת שירה היא "ותשר דבורה" ("הכל היה מן העפר" [8], ספירת המלכות).

ולכאורה אינו מובן: מדוע השירה ששרו משה ובני ישראל - האנשים - לא היתה בשמחה כמו שירת מרים וכל הנשים?

אלא הטעם לזה - בפשטות, כי, כאשר מקבלים דבר בלי יגיעה ובלי צער, אי אפשר בשום אופן להרגיש את אותה השמחה, כמו בשעה שהשקיעו בענין זה יגיעה רבה ועברו מלחמות קשות. ו"לפום צערא אגרא" [9]: ככל ש'יגדלו היגיעה והצער קודם לכן - כן תגדל השמחה לאחרי זה.

בשעה שישראל שרו שירה בגלל שפרעה והמצריים טבעו בים, והם יצאו מארץ מצרים - הנה משה רבנו וכל האנשים בישראל לא היו יכולים להרגיש בזה שמחה כזו כמו מרים וכל נשי ישראל.

כי, קושי גלות מצרים, והגזירות הרעות ביותר, באו לאחר לידת מרים. והגזירה הקשה ביותר היתה - "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו"[10], - כל הקשיים שהיו קודם לכן, כשבני ישראל עבדו "בחומר ובלבנים ובכל עבודה בשדה את כל עבודתם אשר עבדו בהם בפרך"[11], לא הגיעו לחומרת הגזירה של השלכת ילדים הנולדים אל היאור- וכפי שמספרים חכמינו ז"ל[12] - היתה לאחרי זה גם הגזירה שפרעה ירחץ בדם ילדי ישראל.

כל זאת "חי" האם יותר מאשר האב. ולכן, גם כאשר נפטרו מפרעה וגזירותיו, היתה שמחת נשי ישראל גדולה הרבה יותר משמחת האנשים.

קטע משיחת מוצאי ש"ק פ' בשלח, יא שבט, רשימת השומעים בלתי מוגה.
תו"מ ה'תשח"י ח"ב ע' 54.

- [1] שיחה זו – הוגהה ע"י כ"ק אדמו"ר שליט"א (באידיש), ונדפסה בלקו"ש ח"א ע' 139 ואילך. במהדורא זו ניתוספו עוד איזה ציוני מ"מ ע"י המו"ל.
- [2] לקו"ד ח"ד תשא, א. סה"ש תרח"ץ ע' 283. וראה גם מכתב ח' שבט; י"ד שבט שנה זו (אג"ק חט"ז ע' רסט; ע' רפ).
- [3] ראה גם שיחת יו"ד שבט דאשתקד סמ"ג ואילך (תו"מ ח"ט ע' 62 ואילך).
- [4] ס' שופטים ה, א ואילך.
- [5] בשלח טו, א.
- [6] שם כ-כא.
- [7] שם יד, טז. כב.
- [8] קהלת ג, כ.
- [9] אבות פ"ה מכ"א.
- [10] שמות א, כב.
- [11] שם, יד.
- [12] שמו"ר פ"א, לד.

פרויקט זו נוסד בימי השבעה לזכרון ולעי"נ הרב גבריאל נח זוגתו רבקה הי"ד
- שלוחי כ"ק אדמו"ר במומבאי, אינדיא

נדפס ומופץ ע"י הרה"ת ר' שלמה לרר ומשפחתו שיחיו
שלמה נחמייה, צבייה זלאטע רייזל, שמואל, מנחם מענדל, ישראל אריה לייב, יוסף יצחק,
שניאור זלמן, חיה מושקא, אברהם דוד, אהרן, חנה